

пуснѣ играта докато е още време и да са вмѣкнѣ въ двора на императора чрезъ богатството си, сирѣчь чрезъ богатството на Юлія.»

Когато здрѣяхъ въ ума му тѣхославнитѣ тѣзи планове, (ако туй прилагателно е пригодно на неблагороднитѣ намѣренія на Клодія), играчтъ чу че иди нѣкой къмъ него и като са обрнѣ видѣ тимпирутото лице на Арбака.

— Привѣтствувамъ благороднаго Клодія! извинете ако ви безпокож. Покажете ми, можѣ ви, кѣщата на Салустія.

— Тя е нѣколко раскрачы само отъ тука; тѣзи вечерь Салустій може да има гости.

— Незнаж, отговори египтянництъ, нито съмъ бывалъ нѣкога въ числото на неговитѣ званы, но знаешъ ли че въ кѣщата му са намърва сега убиецтъ Главкъ.

— А, да, наумявашъ ми го. Пріятнитѣ, онзи епикуровъ поклонникъ, който са вижда убѣденъ въ невинността на пріятеля си, даде поржчителство за него и подирь свършваніето на сѣдбата, отговоренъ е за свяваніето му. Кѣщата слѣдователно на Салустія е подобра отъ затвора, подобра отъ онѣзи дупка на пазаря, въ коижто затварятъ виновнитѣ. Но защо ли търсишъ Главка?

— Защото добръ е ако мож да го спасж. Осжжданіето на богатыя са отразява на лицето на сичкото общество. Желаяхъ да поговорж съ него, защото слушамъ че са възвѣрижлъ на ума си, да са научж какво го подстори на туй престѣпленіе, може да има омокотителны нѣкои оправданія въ своя защита.

— Добро сърце имашъ, Арбаке.

— Сичкитѣ учены трѣба да сж добры, отговори той съ смиренномждріе. Дѣ е слѣдователно кѣщата на Салустія?

— Ще ти я покажж тосъ часъ, отговори Клодій, ако позволишъ да та придружж нѣколко стѣпки; но какво ставж съ бѣдната онѣзи мома която щѣше да са ожени за аеняннина, сестра му на убитыя жрецъ?

— Увы! Тя почти обезумѣ. Ту кѣдне убиѣца, ту тосъ часъ прѣстава и извиква зашо да кѣлж? Е, мой брате, Главкъ не е твойтъ убиѣца! никога не ще го повѣрвамъ! Подирь туй кѣдне и пакъ прѣстава, и дума въ себе си; и ако да бѣше истинно? . . .

— Бѣдната дѣвица!

— За добра нейна честь тържественното занятіе, което ѣ насочи религіята около мрътвеца, отвлича вниманіето ѣ, и не ж оставя да помысли нито за Главка, нито за нея си. Въ сегашното размжтено състояніе на чувствата ѣ, тя по-видимому едва ли знае че